

ר"ת	יציאה	כניסה
21:05	20:31	19:13
21:03	20:33	19:28
21:05	20:35	19:23
21:04	20:31	19:31

ירושלים
תל אביב
חיפה
באר שבע

בס"ד בר"ה חוט של חסד

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

פרשת קרח • כ"ו סיון תשפ"ב • גיליון 777

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד" ע"ש מוהר"ן מברסלב זיע"א

רח' שמואל הנביא 13 ים-ת.ד. 50226 • טל: 02-5812210
פקס: 02-5812252 • מייל: al5308000@gmail.com

ללמוד את הסיפור האמיתי, הסיפור הגואל והמשחרר, את הסיפור של האמונה?

מה הקשר לכפירה?

חז"ל מלמדים אותנו שקורח היה "מין", כלומר כופר. על פניו זה נראה תמוה. הרי קורח בוודאי האמין בה'. הוא ראה את כל הניסים של יציאת מצרים וקריעת ים סוף ואכל מן, וה' דיבר איתו בתורת תורה, הוא היה תלמיד חכם עצום ומנשאי הארון. הוא לא היה טיפש. אז הייתה לו מריבה משפחתית או פוליטית עם משה רבינו - וכי זה הופך אותו לכופר? תקרא לו סכסוך, בעל מחלוקת, בעל תאוות שלטון ושררה, קנאי, רשע - תקרא לו איך שאתה רוצה אבל מה הקשר לכפירה?

אז התשובה הפשוטה היא כמובן שהאמונה במשה היא חלק בלתי נפרד מעיקרי האמונה, שכל התורה שבידינו ניתנה למשה רבינו. וקורח בגלל קנאתו וגאוותו, הגיע למסקנה המסוכנת שמשה מחליט על דברים מדעתו וכפר באמונה שהתורה היא מן השמיים. ולכן נקרא מין.

אבל על פי מה שהסברנו ישנו הסבר נוסף, הסבר פשוט ששייך לכל אדם בכל מציאות.

גם אם משה רבינו לא היה "משה רבינו איש האלוקים", אלא סתם מנהיג ח"ו. זה לא משנה איך הוא הגיע לזה, אבל אם הוא המנהיג - זה בגלל שבורא עולם מינה אותו. ה' ממליך את כל המלכים ומחליט מי יהיה נשיא ארצות הברית ומי יהיה ראש ועד הבית של הבניין; מי יהיה הרב הראשי ומי יהיה הסדרן של האוטובוסים באגד. כל תפקיד וכל מינוי בעולם נקבעים על פי ה'.

ואותך ה' החליט לא למנות, וזה לטובתך. כי בסך הכול כל תפקיד הוא עונש. לא התפקיד נתון לך את החיים. יש לך חיים, ויש לך מה לעשות ומה להתקדם בעולם הזה. ה"תפקיד" לכל היותר מפריע לך להתקדם בתפקיד האמיתי שלך בעולם הזה. וה' החליט שזה לא טוב לך, והוא נתן לך את הטוב ביותר בשבילך, ועליך לראות את הטוב שיש לך ולשמוח בחלקך. זו האמונה

המשך בעמ' 3

מאמר ראש הישיבה

נגמלים מההתמכרות להרס עצמי

אני מסכן משמע אני קיים

אתם מכירים מישהו שאוהב לסבול? אני מכיר, ואני מכיר הרבה מאוד אנשים כאלה. למען האמת, כמעט כל האנשים שאני מכיר אוהבים לסבול ואפילו מכורים לסבל...

אחד הדברים שממלאים את האדם יותר מהכול הוא להרגיש מסכן, להרגיש שמקפחים אותו, להרגיש ששמים לו רגליים, שמפלים אותו לרעה, ששונאים אותו, שמדברים עליו.

מהאופן שבו אנשים חיים משום מה נראה כאילו מדובר בעוגג גדול מאוד.

כיף לך שיש לך את מי להאשים, שאתה יכול להתלונן יומם ולילה על העוולות שמעוללים לך, ועל העיוותים והשקר שקיימים בעולם ובכל מערכות החיים והשלטון. כשאתה סובל אתה סוף סוף מרגיש שאתה קיים, כי כל מי שמקשיב למצוקות שלך - ברגע אחד מזדהה איתך ומרחם עליך. אתה מרגיש מסכן וכולם אוהבים אותך. אתה מסכן - משמע אתה קיים...

אזהרה: תופעות לוואי

הבעיה "הקטנה" היא תופעות הלוואי של ה"עוגג" הגדול והמפוקפק הזה. תופעות הלוואי הן שאתה מסומרר ואוכל את עצמך; אין לך יום ואין לך לילה; אתה מקנא, כועס, מתמלא במחשבות נקמה ושנאה, וממש נרקב מבפנים. ואני לא מדבר על אלה שכבר ממש יוצאים למריבות ולמלחמות והורסים את עצמם, את סביבתם ואת כל העולם כולו.

כמעט לכל אדם שאתה מדבר איתו יש איזה "רשע" או כמה "רשעים" קטנים בחיים שאשמים בכל הצרות שלו. הבוס שלו בעבודה שלא מקדם אותו ולא מעלה לו

המדד הנכון לשאלת השאלות של החיים

אלא שגם במצפן הזה צריך לדעת איך להשתמש, ואלו הן דרכי השימוש: "...הינו שיראה שיהיה כבוד הש"י בשלימות, שיהיה כבודו לאין כנגד כבוד הש"י" (ליקו"ם ח"א י"א סעי' ב').

היינו הדרך היחידה לאדם שבו יהיה בטוח שהפעולה שהוא עושה היא רצויה לשמים, ויש בה באמת רק כבוד הש"י.

שאינו לו שום רווח אישי באותה פעולה, לא באופן ישיר ולא באופן עקיף לא לו ולא למחנה שלו, בשונה מקורח שעד כמה שהיה ברור לו שעושה רק פעולה שיש בזה כבוד ה', אך לא ידע שאופן השימוש במדד, הוא רק כשאין לו רווח אישי בזה...ושמה בהחלט היה לו נגיעה אישית.

כל פעולה שיש בזה איזשהו מחלוקת על אדם מישראל, צריכה להיות אחרי בלי סוף חקירות ודרישות של האדם הפועל שאין לו ולא לשום צד שהוא איזשהו נגיעה אישית או רווח מאותה פעולה של מחלוקת. כאלו היו בית שמאי ובית הלל, בהם נאמר "מחלוקת שהיא לשם שמים" וכדו'. "ואזי בוודאי לא יכשל לעולם!!!" כזוהי הבטחתו הברורה של רבי נחמן בהמשך לדבריו בתורה י"ב ח"ב.

נ.ב. יש להדגיש שמדד זה הוא לא רק לעניין נסיון המחלוקת, אלא לכל פעולה שהאדם עושה בה חיים עם לעשותה אם לאו, כמבאר שם. (מיוסד על פי אורח חיים הלכות נט"ו ו' אות ס"ז).

ואם כן לפי זה, השאלה היא הפוכה ממש משאלת המדרש, והיא: מה היה על קורח לעשות, מה יעשה הילד ולא יחטא, מה מצפים מאדם שבמדד רוחנית כל כך גבוהה כקורח עם ראיות רוחניות כל כך גבוהות, וסימנים כל כך ברורים כביכול ש"אור ה'" מתגלה דווקא על ידו ועל ידי צאצאיו מה שאפילו משה רבינו לא זכה, שלא יחלוק, היאך הייתכן?!

והשאלה מכפילה את עצמה כשמגיעים להתמודדות היום יומית שלנו...

למצבים שברור לנו עד כמה אנחנו טובים מחברינו, ועד כמה דווקא על ידינו יבוא העולם לתיקון באופן נעלה יותר וכדו', ובעור בנו רגש כזה או אחר לפעול כנגד אדם העושה עולל וכדו', היאך נדע את האמת, היאך נצליח לעמוד בצווי האלוהי של "ולא יהיה כקורח וכעדתו!" כאן שוב מגיע הצדיק האמת ומפזר את הערפל: "...רק אם יש בזה כבוד ה' יתברך יעשה, אם לאו-לאו" (ליקו"ם ח"ב י"ב סעי' א').

המדד היחיד שיכול לשמור את האדם הוא: בכל דבר שהוא עושה אם יש בזה כבוד ה', ואם לאו לאו!

אלא שעדיין יסוד זה לא מספק, כי הרי גם לקורח היה את כל הראיות שבעולם שכל מה שהוא עושה, יש בזה רק כבוד ה', ועל אף הכל לבסוף נפל ופגם מאד...

"קריאה מעוררת הזמן" זהו יסוד שהולך איתנו לפני כל פרשה ופרשה, ופירושו הוא, שבזמן שקוראים בקריאת התורה נושא מסוים, זה מעורר בעולם את אותו נושא שעליו מדובר באותו פרשה!

מעשה קורח, עם כל הכאב והחוסר נעימות שיש בסיפור עגום זה, היא אחת מ"מצוות הזכירה" שכל אחד מישראל מחויב בה ש"ולא יהיה כקורח ועדתו!", "קורח שפקח היה! מה ראה לשטות זו???" תמה המדרש ואיתו כולם...

אדם יכול להיות ברומו של עולם, במדרגה רוחנית אמיתית גבוהה מאד, דרגת רוח הקודש, ומנושאי הארון-שהארון נושאם!

ובמקביל לדור שלנו... יכול להיות אדם שיש בו כל כך הרבה זיכוי הרבים, והגיע לכל כך הרבה מדרגות רוחניות בידעת התורה בהשגתה ובהשגות רוחניות בכלל... עד כדי שראה דור של משוררים יוצאים ממנו, שהמשמעות העמוקה של זה שראה איך מתגלה על ידו כבוד ה' באופן שהוא כל כך נעלה! כל כך אמיתי! עד שאפי זכה שגם בהמשך זרעו יהיה גילוי גדול של כבוד ה', ובזה אפשר לומר שהיה באמת יותר ממה שרבינו כי הרי משה רבינו לא זכה שבניו וכדו' ימשיכו גילוי כבוד ה' כראוי...

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט
בישיבת "חוט של חסד" מנהל רוחני ב"קו ההלכה"
קו ההלכה הספרדי: 3030*

שו"ת של חסד ע"י בית הוראה "חוט של חסד"

משאלות שנשאלו בקו ההלכה

שאלה: מתפללים מנחה על אם הדרך, האם מותר, או שצריך להקפיד על מקום ראוי לתפילה?

לכתחילה לא יתפלל במקום פתוח כמו בשדה או ברחוב, משום שכאשר מתפלל במקום צנוע יש עליו יותר אימת המלך. (שלחן ערוך (סימן צ' סעיף ה). ועוברי דרכים רשאים להתפלל במקום פתוח, ומכל מקום אם יש במקום אילנות וכדומה עדיף לעמוד ביניהם בשעת התפלה. ואם המקום מגודר אף שאינו מקורה מותר להתפלל בו לכתחילה, משום שיש במקום זה יישוב הדעת ואימת מלך. משה ברורה (סימן צ' סעיף קטן י"א י"ב).

התארח אצל חברי ובאמצע הסעודה החליט בעל הבית לקנות אבטיח, האם צריך האורח או בעל הבית לברך על האבטיח?

כלל בדינו לגבי אורח שכל מה שמגישים לו בסעודה

אשה שהדליקה נרות שבת מבעוד יום וקיבלה על עצמה שבת, האם בעלה גם נאסר לעשות מלאכות של שבת או שאינו נגרר אחריה, כמו כן בעל שהלך להתפלל תפילה מוקדמת בערב שבת מפלג המנחה, האם אשתו נאסרת בעשיית מלאכה ונגררת אחריה, או לא?

אין האיש או האשה נגררים זה אחר זה, אלא אם הדליקה האשה נרות מותר לבעלה להמשיך לעשות מלאכות, וכן אין האשה נגררת אחר בעלה ומותרת בעשיית מלאכה אף אחר שהלך בעלה להתפלל תפילת שבת. (חזון עובדיה שבת א' עמ' רפ"ח).

אשה שבישלה דגים מערב שבת, ובתוך התבשיל שמה אבקת מרק בשרית, והנה לאחר שעירבבה את הדגים נזכרה שאבקת המרק היתה בשרית, האם הדגים נאסרו או לא?

בגמרא פסחים פ"ח מבואר שמי שאוכל דגים עם בשר, זה מסוכן למחלת הצרעת, אמנם בנידון שלנו מכיון שבאבקה עצמה אין כמות רבה של בשר, אלא הרוב זה תבלינים ועמילנים וכדומה, נמצא שיש פי שישים בתערובת של הרוטב עם הדגים כנגד הבשר, והבשר בטל בשישים ומכילא הדגים מותרים, וגם באופן שיש סכנה כמו דגים ובשר מועיל ביטול בשישים. יביע אומר חלק א' (יורה דעה סי' ד').

נפטר בברכה הראשונה, משום שדעתו על בעל הבית, ובבעל הבית שהביאו לפניו דברים חדשים מבחוץ, דעת מרן השולחן ערוך שיש לברך עליהם, אמנם הרמ"א נוקט שאין לברך אף על דברים אלו, ובמקרה כזה אנו נוקטים שספק ברכות להקל ואין לברך, ועל כן בין בעל הבית ובין האורח אינם מברכים על האבטיח. (על פי שלחן ערוך סימן קע"ז סעיף ה'). וכתב על זה בספר בן איש חי (פרשת נשא אות יב) מחמת כן שטוב שתמיד תהיה דעתו של אדם על כל מה שיביאו לפניו אפילו בדרך רחוקה.

אכלו לחם בסעודה ובאמצע הסעודה הלכו לקנות בגאטמים האם יברכו עליהם?

לכתחילה ראוי שכל המאכלים שאנו מתעדתים לאכול בסעודה יהיו בשעת הברכה, אבל בדיעבד אם באמצע הסעודה הביאו לו מבחוץ מאכלים, אין צריך לברך משום ספק ברכות להקל. (רמ"א סימן קע"ז סעיף ה').

"האורח המסתורי"

רבי אליעזר ורעייתו התגוררו בעיירה קטנה, וחי בצניעות ובפשטות בבית קטן.

רבי אליעזר ורעייתו שרה היו אנשים בעלי לב טוב, יראי שמיים ובעלי חסד גדולים. אנשי העיירה היו נגשים אל רבי אליעזר ומבקשים ממנו שיתפלל עליהם ויבקש עבורם רחמי שמיים- ידעו כולם שתפילתו של רבי אליעזר מתקבלת בשמיים.

רעייתו שרה הייתה עוסקת במלאכת תפירת בגדים ותיקונים ולרבי אליעזר הייתה חנות למסכר לחם, כל אחד מהם היה נוהג בחסד ובצדקות, רבי אליעזר הרבה לחלק כיכרות לחם למשפחות עניות, ורעייתו שרה לא הייתה גובה תשלום למשפחות העניים על תיקון הבגדים.

רבי אליעזר הקדיש את רוב זמנו ללימוד התורה, תפילה ועבודת השם ובילה בחנות זמן מועט מאוד רק לצורך הפרנסה, אף אחד לא ידע שרבי אליעזר היה אחד מהצדיקים הנסתרים.

למרות שפרנסתם של הזוג לא הייתה רבה, הצליחו בני הזוג לחסוך סכום של כסף חודש בחודשו למשך תקופה מאוד ארוכה..

לדאבון לב לא זכו הזוג לילדים משלהם ובכל זאת הרבו בתפילה ובתחנונים אך לא נושעו.

יום אחד פנה רבי אליעזר לרעייתו: "כל חייו עמלים אנו וחוסכים ואין לנו למי להוריש את כל כספנו, הרי אנו לא צעירים". יחד חשבו על רעיון להקים "בית הכנסת אורחים". את כל הכסף שחסכו לקחו בני הזוג ורכשו מיטות, שמיכות, כלים נאים, שולחנות וכסאות כדי להפוך את הבית שלהם לבית הכנסת אורחים. תושבי האזור שמעו על הבית הנפלא, על היחס החם והדואג, על מיטה מוצעת ועל אוכל מכל טוב, רבי אליעזר ורעייתו דאגו שכל אדם שמגיע אליהם יקבל את כל הטוב שאפשר והתייחסו בנועם ואדיבות לכל אורח שמגיע.

היה זה בעת סעודת השבת כאשר האורחים יושבים סביב השולחן המפואר שערך בקפידה ומזמרים שירי שבת בשמחה רבה, נכנס איש לא מוכר, חזותו המרושלת והלא נקיה, בלשון המעטה, היה בה עד כדי דחיה. אך זה נכנס והתיישב עם כולם על ידי שולחן השבת, כל המסובים הביטו באורח הלא צפוי וחלקם אף השמיעו בקול את מחשבתם על חילול השבת וחזותו שכן מהיכן יגיע אורח זה באמצע השבת. אולם רבי אליעזר התעלם מהמבטים והדיבורים והגיש לפניו יין לקידוש ופת להשביע רעבונו, המשך רבי אליעזר לדאוג לאורח בצורה אבהית וחמה, והתעניין בו כל זמן הסעודה.

הפשטה וזה הסיפור האמיתי.
ברגע שיש לך סיפור אחר, סיפור משלך, אתה כבר נקרא "מין", כופר.

חושף השחיתויות

איזה סיפור יפה היה לקורח. שחיתות ציבורית ממדרגה ראשונה.

איך משה ממנה לכל הגוים את המקורבים. הוא מלך, אח שלו כהן גדול, חיים על חשבון המדינה, כולם צריכים לתת לו תרומות ומעשרות, את כל הלויים הוא עושה משרתים ומשפיל אותם ורק הוא ואח שלו ועוד קומץ מקורבים לבדם בפסגה; ואפילו להיות נשיא השבט, שזה היה התפקיד המתאים והמתבקש ביותר לקורח - גם את זה "גזלו" ממנו באטימות ובאכזריות.

עם סיפור כל כך מרגש ואמיתי, נקב ומטלטל - היה אפשר לעשות תחקיר בכלי התקשורת, ולהרעיש את המדינה. זה סיפור מצנח. קורח הולך מחוג בית לחוג בית וכולם בוכים איתו.

עם הסיפור הזה הוא סוחף את כולם, ואפילו את כל גדולי ישראל ראשי הישיבות והסנהדראות, כל ה"אליטה" הרוחנית של העם!

ושבו נדגיש, גם אם זה לא היה משה רבינו, וגם אם לא הכול היה על פי ה' ועל פי הגבורה - זו עדיין כפירה מוחלטת. וכאן בעולם ההעלמה הזה שבו האמונה נעלמת - כאן יש הרבה מאוד כוח לכפירה. היא מרגשת, היא משכנעת, היא צודקת - אבל היא מביאה את האדם לסבל נורא ולהפסיד את החיים, לעיוורון מוחלט; עיוורון שגורם לעם שלם שראה רק לפני זמן קצר את משה רבנו גואל אותם ומוריד תורה מן השמים - לבעוט ולכפור בכל הטוב ובכל האמת ובכל האמונה.

משה רבינו הבין שעם ישראל נמצאים במצב קריטי. מחליקים במדרון אל התרסקות בלתי נמנעת. הוא ביקש מה' לעשות משהו חריג ביותר: לברוא בריאה חדשה. וה' הסכים על ידו.

היו חייבים לטלטל את עם ישראל ולהעיר אותם מהעולם של סיפורי הפנטזיה.

אך כפי שהקדמנו, הסיפור של קורח הוא לא סיפור חד פעמי. זה הסיפור של החיים שלנו. זה הסיפור של המסכנות שלנו ושל כל הסבל שלנו בחיים.

קורח הקדמון נבלע באדמה ועד היום עומד וצועק "משה אמת ותורתו אמת", אבל יש עוד הרבה "קורחים" קטנים בתוך כל אחד ואחד מאיתנו, ואת הקורחים האלה אנחנו צריכים להשתיק, אנחנו צריכים לקרוע ולשרוף ולהשמיד את כל ה"סיפורים" שהורסים לנו את החיים, ולהתחיל לספר לעצמנו את הסיפור המתוק והמרפא של האמונה.

בברכת שלום ומבורך

שבת קודש על האורחים קדושה והתרוממת לאחר הסעודה האחרונה נגש רבי אליעזר אל האורח הזר והציע לו שישאר בביתו כמה שיחפוף, האורח הסכים להזמנה ונשאר בבית הזוג עד ליום המחרת.

לפני פרידתו מרבי אליעזר, האורח שלא הרבה לדבר פנה אליו ואמר: "דע לך שאני אליהו הנביא, מן השמיים שלחוני כדי לבדוק אותך ואת רעייתך האם אתם פועלים לשם שמיים או שמה לכבודכם. עשיתם רושם גדול בשמיים בזכות מעשי החסד שלכם, הכנסת אורחים והיחס הטוב כלפיי, לכן אני מבשר לכם שבקרוב תזכו לבן קדוש שיאיר את העולם כולו".

שנה אחרי נולד לזוג הצדיקים בן ושמו - ישראל.

אמו נפטרה בהיותו פעוט, ואביו המשיך לגדלו מעט שנים. ולפני פטירתו כאשר הגיע ישראל הילד לגיל הראוי, והוא רק כבן 6 שנים, פנה אליו אביו, רבי אליעזר ואמר לו: "רואה אני שאתה תאיר נרי. אמנם אני לא זכיתי לגדל אותך. אבל אהובי בני, זכור תזכור כל יומי שהשם איתך, על כן אל תירא משום נברא בעולם, רק מהשם יתברך לבדו".

הילד גדל והתפרסם שמו כבעל מופת גדול הלא הוא רבי ישראל בעל שם טוב- מייסד תנועת החסידות.

ביום הולדתו ה-36, התגלה הבעל שם טוב כצדיק ומנהיג גדול. התגלותו של הבעל שם טוב בישרה על תקופה חדשה, תקופה בה אמונתו הטהורה של היהודי הפשוט קיבלה חשיבות גדולה מאוד. השמחה, הענווה והתפילה קיבלו מקום מכובד. והיהודים הפשוטים חשו כי גם הם יכולים לעבוד את בורא העולם ולהסב לו נחת. אלפי יהודים מקרוב ומרחוק נהרו לרבי ישראל כדי לשמוע את תורתו ולהתברך מברכתו. זיעוכ"א.

המלחמה הקטנה והמלחמה הגדולה

ידוע שה"חפץ חיים" ראה פעם חיילים שחוזרים מהחזית אחרי שנסתיימה המלחמה העולמית. אמר להם: אתם חזרתם מהמלחמה הקטנה למלחמה הגדולה. הם לא הבינו אותו: מה זאת אומרת? עכשיו חזרנו מהמלחמה הגדולה, העולמית, איזו מלחמה נוספת מחכה לנו? אמר להם: מלחמת היצר הרע! שהיא מלחמה גדולה, שעד מאה ועשרים שנה היא לא עוזבת את האדם. ומה הכלי זין שאיתו נלחמים את מלחמת היצר התפילה! וזה דבר המובא בפרוש בגמרא הקדושה, במסכת קידושין: בכל יום יצרו של אדם גובר עליו, ואלמלא הקדוש ברוך הוא עוזרו אינו יכול לו. הגמרא אומרת בפרוש שהאדם לא יכול לנצח את היצר הרע, רק אם ה' עוזר לו. ולמי ה' עוזר? למי שמבקש זאת ממנו! כי ה' נתן בחירה לאדם. וכשהאדם אומר לבו: "אני לא יכול להתגבר על היצר הרע שלי. תעזור לי!" אז ה' עוזר לו. ואם הוא לא מבקש, ה' נותן לו ללכת בדרך שבחר בה. כי בורא עולם רוצה לעזר לכולם, רק שיבקשו ממנו.

כאשר אדם עומד יום יום, ומדבר עם בורא עולם ומבקש ממנו: "בורא עולם, תעזור לי עם הדבר הזה, תעשה אתי חסד", וכשרואה שיש לו איזה ניסיון הוא מבקש: "אבא שבשמים, תעזור לי, תעזור לי להתגבר על יצרי, תעזור לי לראות שלעולם הזה אין מה להציע לי", אז ה' עוזר לו.

כי באמת אין לעולם הזה מה להציע לאדם. וכמו שאמרתי לאחד מהתלמידים שלי שקצת התרחק, והתקשרתי אליו

כדי להחזיר אותו לשיבה. אמרתי לו: מהיום, תהיה חבר שלי, טוב? אמר לי: טוב. אמרתי לו: אני מבקש ממך, להיות חבר טוב באמת, אתה רוצה? הוא התבייש ואמר: בוודאי כבוד הרב. אמרתי לו: תראה. אני מבקש ממך, אם תמצא משהו יותר טוב מהשיבה, תיקח גם אותי איתך. אתה חבר טוב לא? תהיה חבר טוב עד הסוף. למה תשאיר אותי כאן, אם מצאת מקום טוב יותר? תגיד לי, ואקח גם את כל השיבה אתי...

אדם צריך לרצות את האמת, עד כדי כך, שאם יוכיחו לו שהאמת היא לטפס על הקירות, הוא יהיה מוכן לכך. ולכן עתה אנו שואלים את הקוראים: אתם רוצים את האמת? והקוראים אמורים לענות: כן! ואם נוכיח לכם שהאמת זה להיות שחקן פוטבול, אותם תהיו מוכנים? כן! עכשיו אני אוכיח לכם, שהאמת היא לעשות שעה התבודדות כל יום! גם נשים וגם בחורות...

כל אחד ישאל את עצמו מה ההבדל, בין ילד שעושה הרבה צרות לאבא שלו, ובא אליו רק פעם בשנה, ואומר לו: "אבא יקר, סליחה על כל מה שציערתי אותך כל השנה, עשיתי לך הרבה צרות, סליחה". לבין ילד, שגם הוא עושה הרבה צרות לאבא שלו, אבל הוא בא אליו בכל יום ויום ואומר לו: "אבא, תראה, אני רוצה לעשות רצונך, אבל פה התגבר עלי יצר הרע, וככה התגבר עלי, אני מבקש סליחה אבא..." וכך כל יום ויום, האם זה דומה? האם דומה זה שבא כך בכל יום, לזה שבא פעם בשנה? יש מרחק שמים וארץ בין שני המקרים! האחד מבקש סליחה על כל עוון ועוון בפרטיות, והשני מבקש סליחה בלי לזכור בכלל מה עשה כל השנה.

התבודדות ומעלת התפילה הספר של הרב שלום ארוש 052-2240696

רבי מיכל יהודה לפקוביץ זצ"ל כו סיון

לאורם נלך הילולא דצדיקא

קו האמונה 02-6444250

החמש. כשהגיעו הביתה, בירך אאמו"ר בלבביות את הנהג, ויצא מהמכנית לכיוון הבית. לפתע הוא חזר לכיון הרכב, אאמו"ר פתח את דלת המכנית והתנצל בפני הנהג על כך ששכח להגיד 'שלום' לילדו... לא נחה דעתו עד שפייס את ילדו הקטן בן החמש. עובדות שכאלו הרי כבר כמעט ולא רואים בדרגנו. "במיוחד היה הכבוד המיוחד שהעניק ללומדי תורה שהיה לאין ערוך. כל אימת שראה ת"ח, ואפי' שהיה צעיר לימים, היה קם לפניו בכבוד ובהכנעה מיוחדת. אירע פעם שאאמו"ר הגיע לאחד הכינוסים התורניים, ובמהלך הכינוס הבחין בראש ישיבה צעיר עולה על שולחן הנשיאות, מיד קם ורץ אאמו"ר לכבודו והציע לו את כסאו לענין כל, אותו ת"ח התפלל על כך, אולם אאמו"ר ענה לו בפשטות: 'אתה ראש ישיבה בישיבה גדולה ואני ראש ישיבה רק בישיבה קטנה'...

ר' מיכל יהודה נולד בוולוז'ין לרב משה דוד ולחיה ליפקוביץ. למד בישיבה הקטנה בלידא. ובוילנה בשיבת רמילס אצל ראש הישיבה רבי שלמה היימן, שאותו החשיב כמורו ורבו. לימים הוציא את שיעוריו לאור בספר "חיידושי רבי שלמה". בשנת תרצ"ז עלה עם משפחתו לארץ ישראל ולמד בישיבת חברון בירושלים והיה מקורב לראש הישיבה רבי יחזקאל סרנא לרבי אהרון כהן ולמשגיח רבי יהודה לייב חסמן. בתקופת לימודיו בישיבת חברון התקרב לרבי איסר זלמן מלצר, השתתף בשיעוריו בסדר קדשים ואף קבע עמו סדר לימוד שבועי. כעבור זמן התקרב אל רבי אברהם ישעיהו קרליץ ("חזון איש") והיה מתלמידיו.

בתחילת שנות ה-50 ייסד רבי יוסף שלמה כהנמן את ישיבת פוניבז' לצעירים (גילאי 13-17) והוא מינה את הרב ליפקוביץ לעמוד בראשה, יחד עם הרב אהרן יהודה לייב שטיינמן. הרב ליפקוביץ מסר בה שיעורים במשך כשבעים שנה והעמיד אלפי תלמידים, בהם רבנים, ראשי ישיבות ותלמידי חכמים מגדולי דורנו.

הגרמ"ל היה ענק בתורה ובראית שמים, אשר כל דרכיו מחושבות ע"פ תורה. ועם כל גדלותו בתורה זכה להיות גדול במידות בגין הכבוד שהעניק לכל יצור אנוש עלי אדמות, יהא אשר יהא. וכעדות בנו (עלון דרשו) "סיפור לי יהודי אחד, שהחזיר פעם את אאמו"ר לביתו לפני ט"ו שנים מברית מילה, וצירף אז למכותיו את בנו הקטן בן

משלימים את תורת רבי חיים קנייבסקי

שלושה הקב"ה בוכה עליהם בכל יום ואחד מהם על מי שיכול לעסוק בתורה ואינו עוסק בה.

(עפ"י ספר המידות, ע. לימוד)

"הרבה פעמים כשהייתי צועד עמו ברחוב, הייתי רואה כאשר עובר לידו ת"ח צעיר ממנו בעשרות שנים, היה אאמו"ר נעמד לפניו במלא ההכנעה ממש..." השאיר נחלה לדורות את ספריו- עמק השער. מנחת יהודה - על חלק מסמכתות הש"ס, אמרי דעת - שיחות ומכתבים, דרכי החיים - הדרכות בדרכי החיים של תורה ויסודות החינוך בימינו. נפטרי בכ"ו בסיון תשע"א, במסע הלוויה שלו, שנערך בבני ברק, השתתפו כמאה אלף איש. בצוואתו ציווה שיספידוהו רק שני בניו, וכן להימנע מלתאר בתארים "גאון" ו"צדיק". כמו כן ביקש שלא להוציא ספר זיכרון לזכרו. זכותו יגן עלינו אמן.

עניינים?

מזל טוב!

מה עם
סעודת עניים?

למה?

"אין שמחה ללא תוגה"
ע"י סעודת עניים שיערכו
החתן והכלה, מסירים את
כל הקטרוגים בעת
השמחה, וכך עולה הזיווג
יפה, לחיים טובים ולשלום.

02-5308000

חוט של חסד - השליחים שלך למצוה
ביום חופתך נקיים סעודת עניים לתלמידי חכמים
* על בסיס מקום פנוי | שריון האריך

הלימוד היומי לחיים מבורכים
052-224-0696

בהמלצת
הרב

בשביל לגרש את החושך -

זקוקים
לאור האמונה

הפטרון
האמיתי
לרוגע
בכשי ורוחבי

זהירות ממחלוקת

בעל התשובה בוודאי נתקבלה תשובתו. אבל כל מי שהכניס עצמו למחלוקת שלא שייכת לו ובייש את החנווני - הוא כנראה לא בגן עדן.

יודעה המחלוקת הגדולה שבין שני גדולי העולם רבי יונתן אייבשיץ ורבי יעקב עמדין. בעקבות אותה מחלוקת ירד בנו של רבי יונתן מן הדרך. שלוש עשרה שנה לאחר מכן נתגלה רבי יונתן לבנו בחלום וביקשו שיחזור בתשובה. מששאל הבן מדוע אתה בא רק עכשיו, ענה לו שכל זמן שהייתה עדיין מחלוקת בין התלמידים, לא ניתנה לו הרשות לרדת והתגלות אליו. והוסיף כי באמת בשמיים אין מחלוקת ביניהם, כי מחלוקתם הייתה לשם שמים, אבל התלמידים שלא חלקו לשם שמיים - כולם בגיהנום.

כמה עלינו להיזהר ולהתרחק ממחלוקת בכלל, וממחלוקת שבין צדיקים בפרט. הנה קרח היה צדיק בעל רוח הקודש וטעה במה שטעה, וכל מי ש"סמך עליו" ונגרר למחלוקת - לא הייתה לו שום טענה לומר "אנוס הייתי", וכולם נבלעו באדמה!

תורתנו הקדושה מורה לנו לא לדבר רע על אף אחד ובשמיים מקפידים על כך ביותר. וגם אם ראתי "במו עיניך" במכשירים למיניהם, אסור לך להאמין שהרי ידוע שניתן לערוך כל דבר כרצונך ולעוות את המציאות. וכן מורה לנו הרב שלום שליט"א שאין לנו מה לדבר על אחרים, כי לעולם איננו יכולים לדעת מהי האמת, ולכן אנחנו אוהבים את כולם מקבילים את כולם.

יהי רצון שנזכה להיות מתלמידי של אהרון, אוהב שלום ורודף שלום, אוהב את הבריות ומקרבן לתורה.

מעשה ביהודי פשוט שחי בירושלים. הימים היו ימים קשים, ימי מלחמה, אך ליהודי היה אוצר: מטבע 'נפוליון זהב'. באותם ימים ניתן היה להאכיל משפחה במשך שנה בערכו של מטבע שכזה. היהודי הניח את המטבע למשמרת מעל ארון הספרים. ויהי היום, ובנו של בעל האוצר הבחין במטבע שעל הארון. הילד התמים לא ידע להבדיל בין לירה שצבעה נחשת, לבין מטבע הזהב, והוא החליט לקחת את המטבע ולקנות לעצמו ממסות. משגילה האב כי המטבע איננו, דרש וחקר וגילה את האמת. מיהרו ההורים אל החנווני וצעקו עליו: "גנב! לקחת מן הילד מטבע נפוליון זהב תמורת מסתק!" אך החנווני טען בעוז שהילד הביא לו רק לירה. הרוחות החלו להתלהט וקהל רב התאסף במקום לבשתו של החנווני והמקרה התגלגל לבית הדין.

לאחר דין ודברים אמר החנווני שכדי לטוהר את שמו הוא מוכן להישבע שהילד נתן לו רק לירה אחת. אך האב שהיה משכונע בצדקתו לא רצה לתת לחנווני להישבע לשקר ובלב כבד מחל לו.

מאותו היום התהפך היחס אל החנווני ומשפחתו מן הקצה אל הקצה, גם אלה שלא אמרו לו זאת בפירוש, התייחסו אליו כאל גנב שפל. הוא הלך בין הבריות כאבל ופרנסתו נפגעה.

בתום המלחמה ניגש אל האב יהודי וסיפר לו שהוא זה שהחליף את המטבע לילד וכעת החליט לחזור בתשובה ולהשיב הגזלה...

הבה נתבונן, האבא והחנווני ובעל התשובה - שלושתם כבר בעולם האמת. אל האבא לא ניתן לבוא בטענות כי היו לו כל הנתונים לחשוד בחנווני. ולאחר כל הבדיקות החנווני מן הסתם בגן עדן. גם

חיזוקון
מתחזקים בשמירת שבת

דיני קידוש

מי שאין לו יין,
ואי אפשר לו
להשיג יין
לקידוש,
יקדש על הפת.
(בהלכה ובאגדה)

לקבלת מטרים מחזקים 052-6672221

עם ישראל מדבר אהבה
האחידי יליבת נצימות כמורה

שתפו אותנו
אהבת ישראל - מה זה בשבילך?
al5308000@gmail.com

החוברת שמעניקה כלים לאהוב.
052-2240696

מפתח לתודה

שלום. שמי שני ואני לומדת בכיתה ד' אני חייבת להקדים ולציין שאני מאוד אוהבת את הספרים של הרב שלום ארוש שליט"א, ובפרט את ספרי הילדים.

למדתי מהם המון מסרים וביניהם למדתי לומר תודה לה' יתברך על כל דבר טוב שקורה לי וגם על הדברים שנראים בעיני פחות טובים.

הסיפור שלי ארע ממש לא מזמן. הייתי צריכה לקחת את המפתחות של הלוקר (תא לאכסון חפצים אישיים) שהיו בתיק שלי ולא מצאתי חיפשתי בתיק, בכל התאים ולא מצאתי את המפתח. חזרתי על עקבותיי ובדרך אני אומרת לה' יתברך תודה רבה שיש לי מקום לאכסן את הדברים שלי ושכעת אני לא מוצאת את המפתח ואני חייבת אותו קצת דחוף. כך אמרתי עוד תודה ועוד תודה.

הגעתי הבייתה, שם היו לי מפתחות נוספות של הלוקר. בליבי הייתה צביטה על כך שלא מצאתי את

המפתחות שאני רגילה להשתמש בהן. אבל מיד התחזקתי באמונה והמשכתי להגיד תודה. שמתי את המפתח החילופי בתיק וצעדתי לבית הספר.

בדרך לבית הספר דיברתי עם ה' ושוב אמרתי לו תודה רבה על כל שאני לא מוצאת את המפתחות ובנוסף הודיתי על כל מיני דברים נוספים.

הגעתי לבית הספר הנחתי את התיק במקומו והתחלנו ללמוד. הגיעה שעת ההפסקה, עלתה לי מחשבה שאולי עכשיו אני אעשה חיפוש נוסף בתיק מה יש לי להפסיד?

פתחתי את התיק והתחלתי לחפש בכל התאים ושוב לא מצאתי. לאחר מכן חיפשתי במקום שבו תמיד היה מונח המפתח ו- כן ניחשתם נכון. מצאתי את המפתח שם! למרות שחיפשתי שם כבר מספר פעמים. מיד אמרתי תודה לה' ומיהרתי לרשום לכם את הסיפור שיהי מפתח לתודה.

אמרתי תודה והמפתחות נמצאו!

איזו מילה מופיעה בפרשתנו גם כשמו של אדם וגם כשמו של מזון מסוים?

תשובה לפרשת נשא:

(במדבר ד מז) כל הַבָּא לְעֵבֶד עֲבֹדָה וְעֲבֹדַת מִשָּׁא בְּאֶהָל מוֹעֵד:

זוכה לפרשת נשא: יהונתן דוד לוי, קריית אתא.

al5308000@gmail.com | 02-5812252

צדקה | סיוון

והצדקה היא חסד, לכן היא פותחת דלתות ומרחבת הפתחים.
(א.ב. של החיים)

לקבלת מסרים מחזקים - 052-6672221

פתרונות יש לשלוח עד יום שני למייל: al5308000@gmail.com או לפקס: 02-5812252 יש לציין שם מלא, כתובת מלאה וטלפון

ששששש

אות פחות

כתבו מילה בת ארבע אותיות בטור א, הפחיתו אות וכתבו את התוצאה בטור ב, הפחיתו אות נוספת וכתבו את התוצאה בטור ג'

האות הראשונה שנשמטה כתבו בקוביה בצד ימין, האות השנייה שנשמטה כתבו בקוביה בצד שמאל אם פתרתם נכונה, יצא לכם חלק מפסוק מהפסרת פרשת קורח

1. לא בדיוק / אחד משלישיית הזמנים / בן
2. תולעת ששימשה בעבר לחיתוך אבנים / שָׁרָץ / עני, אביון
3. מילת ברכה, משמותיו של הקב"ה / ירק מעט חריף / כינוי מזהה
4. ארצות הברית (ר"ת) / מפרשיות חומש ויקרא / גוש סלע המתנשא לגובה
5. כבוד לשון / בן הפר / נחשול, גיבוב
6. שני צדדים ל ___ / עצם בלתי מזוהה (ר"ת) / בנוסף ל, ביחד
7. ראשו ו ___ / חור באדמה / גדול בתורה, שמספרו גדול
8. תפקיד / ראש הממשלה (ר"ת) / מילת שאלה
9. כלימה / עוד פעם / בתוכו
10. אביו של ישעיהו / מורה צדק (ר"ת) / הפרשה השנייה בחומש ויקרא
11. דייר, בן המקום / ___ ונכלם / חזר

	טור א	טור ב	טור ג
1.			
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			
11.			

הפסוק שהתקבל: " _____ ' _____ "

בדיחות הדעת

איזה משליח באיזה ישיבה העיר בחור בשבת אחרי קריאת התורה לפני מוסף. ושואל אותו מויישה... מה קרה לך? למה עדיין לא קמת? כבר מוסף... ענה לו הבחור: האמת עד עכשיו אני מתלבט אם לקום או לא כי מתחתי יש מזרון ומעלי יש שמיכה ואני ביניהם וזה בורר... ענה לו המשגיח: כן אבל בורר אוכל מתוך פסולת מותר! אמר לו הבחור: דין זה שייך רק אם זה סמוך לסעודה...

העלון מוקדש לע"נ
יפה בת אסתר ז"ל

ולהצלחת משפחת אליהו

להקדשת העלון: 02-5308000

שהם פשוט נסחטים מבחינה נפשית.

מרוץ נגד הזמן

רובנו, מנהלים מערכת יחסים מאוד מורכבת עם הזמן, המשפטים השגורים על לשוננו הם: "אין לי זמן", "אני לא מאמין איך שהזמן טס", "אני במרוץ נגד הזמן", "לא הספקתי היום כלום", "הלוואי היו לי עוד כמה שעות ביום", "היו לי כל כך הרבה דברים לעשות ולא הספקתי לישון הלילה" ועוד... בעידן הנכחי, של קצב חיים מהיר ותובעני, אני נדרשים לעיתים קרובות, להילחם נגד הזמן בכדי שנוכל "לשרוד" את החיים ולא לשקוע בהם. עלינו המבוגרים להספיק לעבוד מספיק שעות ביום בכדי לפרנס את המשפחה ובמקביל להיות גם הורים וגם בני זוג מושלמים. אבא אחד אמר לי: "אתה מבקש ממני שעת איכות עם הילד, אשתי צריכה כמה שעות של עזרה, ומנהל הבנק מבקש ממני עוד 3 שעות עבודה כל יום" למי מהם אשמע. החוויה של רבים מאיתנו היא: שהזמן הוא משאב מצומצם ויקר, שדרושים מאמצים רבים להשגתו ולרוב הם מסתיימים בתסכולים ובתחושה של חוסר סיפוק. תוך כדי מרוץ החיים, חלקנו חיים בתחושה שכאילו "מישהו" מנהל אותנו, במקום שאנחנו ננהל את עצמנו ונחוש שליטה במצב. מבחינה זו, הפכנו לקורבנות של "מרוץ ההספק נגד הזמן". זה המצב כנראה אצל כולנו, ואיך זה משפיע על למידה, בע"ה בפרק הבא.

הרב אבוחצירא - יועץ, מאבחן ומטפל
לייעוץ טלפוני ללא תשלום
בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב
נייד: 054-8434435

חינוך באהבה הרב יצחק אבוחצירא

לומדים להצליח פרק י"ז

הסדרה הנוכחית, עוסקת ב"מיומנויות ההכשרה ללמידה" דהיינו: באותם כלים שבאמצעותן ניתן להגיע ללמידה. רוב ככל ההדרכה היא משפחתית, הן להורים והן לילדים. בפרק הנכחי, נלמד בע"ה על המיומנות השנייה מתוך חמש המיומנויות, שהן: סדר וארגון, ניהול זמן, התמקדות, ריכוז ומוטיבציה.

המיומנות השנייה - ניהול זמן:

דמינו עולם המתקיים בלי המציאות הברורה הזו של "הזמן", עולם שחיים בו "למעלה מהזמן" וללא שום הגדרת זמן, מה דעתכם? זה נחמד אולי לחופשה, או אפילו ליום או יומיים ששל שגרה במקרה הטוב, אבל האם אפשר להתנהל או לתפקד בלי זמן מוגדר? תחשבו על מציאות של חיים ללא זמני שניה וקיסה, ביה"ס המתנהל ללא זמן, פעילות בבית או מחוץ לבית ללא מחויבות של זמן, עבודה ללא זמן ידוע, שעות פתיחה וסגירה של המכולת ללא התחייבות של זמן, משרדים שונים, בנקים, תחבורה, טיסות וכדו', תארו לכם אימא שאומרת לבנה: "תתארגן, עוד מעט הולכים...". ומבחינת הילד זמן הארגון הוא נצחי... או הורים שאומרים לילדיהם "אנו יוצאים לחופשה, נחזור מהר" אך ללא כל מימד של זמן... בקיצור, מובן לכולנו כי עולם ללא מציאות של זמן, הוא עולם של "תוהו ובוהו".

זמן שווה לסדר

הזמן, מציב לנו גבולות ברורים ויוצר לנו סדר בחיים, הוא מאפשר רמה של שליטה מסוימת בהתרחשויות, תכנון מוקדם ותקשורת בריאה. מימד הזמן, גורם לדברים ולפעילויות שלנו בעולם להתקיים, ובגלל שהוא לכאורה לא מוגדר וכמעט "אין סופי" אנחנו זקוקים להתנהל מולו בצורה ברורה ולנהל אותו בחכמה בכדי שיסייע לנו לחיות בעולם נורמאלי ותקין. כולנו מאמינים כי: "ילדים צריכים סדר יום קבוע" ובל"י סדר יום ברור, הם פשוט משתגעים, נסו להיזכר מה קורה יום בחופשת הקיץ. הזמן, הוא עיקרי וחשוב בחיינו ו"ניהול הזמן" בצורה חכמה, הוא ממש חיוני בכדי להתקיים.

הזמן, עד לא מזמן

בתבונה ובנחת.

זמן של ילד

לוח הזמנים של הילדים שלנו, נעשה אף הוא מיום ליום מסורבל וצפוף במיוחד, הילד הרגוע של לפני 30-40 שנה, צריך להכיל באותו הזמן עוד עשרות פעילויות יומיות שלרוב מתנגשות ונעשות במהירות, ללא השקעה או הנאה וללא התייחסות מספקת לפרטים. הבלגן הזה בחיים, יוצר אצל הילד חוסר חשיבות למימד הזמן, חוסר ניהול זמן בצורה נכונה, אי הספקה של פעילויות חשובות, הרגשת רדיפה, חוסר שביעות רצון, קושי להשתלב במערכת הלימודית הדרושת עמידה בזמנים ועוד.

ילדי הקידמה

במיוחד סובלים מכך הילדים "המתקדמים" מבחינה טכנולוגית. הם גם לומדים בבית הספר, יוצרים קשרי חברה, עוזרים בבית, משחקים אה"צ במגרש השכונתי, רשומים לחוג במת"ס, ובנוסף הם מחלקים את זמנם בין חברים רגילים וחברים וירטואליים, בין שיחות טלפון לשליחת הודעות, צילום תמונות ושליחת סרטונים, עניית מאות תגובות בקבוצות הווצאפ, אינסטגרם, פייסבוק ועוד כל מיני מרעין בישין, ובין לבין, לשחק גם משחקי מחשב, לצפות בסרטים, סדרות, משחקי כדורסל או כדורגל ועוד רעות שונות... לילדים אלו, הזמן הולך ונהיה מצרך יקר ובגלל שהם רוצים להספיק הכל, ויעיד על כך הרצון להישאר ערים עד שעות מאוחרות, יוצר מצב

מארז ספרים

זה כל הסיפור!?

הדרך לאהבת ישראל קלה

היישוב שלך מחכה לנציג | מתקשרים עכשיו: 052-7112793